

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:1968/6

Karar Sayısı:1968/50

Karar günü:5/11/1968

Resmi Gazete tarih/sayı:14.5.1969/13198

İtiraz yoluna başvuran; 4. Tümen Komutanlığı Askerî Mahkemesi-Keşan.

İtirazın konusu : 4/12/1962 günlü ve 127 sayılı Askerî Yargıtay'ın Kuruluşu Hakkında Kanunun geçici 1. maddesi, yukarıda adı geçen Mahkemece Anayasa'nın 2, 8, 132, 136, 138, 141/4 ve geçici 7 nci maddelerine aykırı görülmüş ve Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 151 inci .maddesine dayanılarak Mahkememize başvurulmuştur.

1. OLAY :

Zimmet ve ihtilas suçlarından dolayı kovuşturmaya uğrayan sanıklar hakkında 4. Tümen Askerî Mahkemesinin verdiği 23/6/1966 günlü ve 1966/89.127 sayılı hükmün bir bölümü Askerî Yargıtay 2 nci Dairesinin 29/3/1967 günlü ve 1966/918-1967/126 sayılı kararıyla onandıktan ve aynı hükmün öteki bölümü yine bu kararla bozulduktan sonra Askerî Mahkeme 29/5/1967 günlü ve 1967/37-39 sayılı kararıyla sanıklardan üçüne ilişkin olarak ilk hükmünde direnme kararının bir sanığa ilişkin bölümü, Askerî Savcının temyiz yoluna başvurusu üzerine Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun 17/XI/1967 günlü ve 1967/60-68 sayılı ilâmiyle bozulmuştur.

Bunun üzerine 4. Tümen Komutanlığı Askerî Mahkemesince 22/1/1968 gününde açılan duruşmada, Askerî Savcıdan ve sanıktan bozma ilâmı hakkında ne diyecekleri sorulup karşılığı alındıktan sonra mahkeme, 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesinin Anayasa'ya aykırılığı dolayısıyla iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına; Anayasa Mahkemesinden gelecek karara göre Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun bozma ilâmı hakkında 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununun 227/2. ve 127 sayılı Kanunun 14. maddeleri uyarınca bilâhare karar alınmasına ve duruşmanın başka güne bırakılmasına karar verilmiştir. (22/1/1968 günlü ve 1968/6-7 sayılı karar.)

Açıklamak gerekirse: Mahkeme, 127 sayılı Kanunun Askerî Yargıtay Daireler Kurulu kararlarının Askerî Mahkemeleri ve Askeri Yargıtay dairelerini bağlaması kuralını koyan 14. maddesinin ve 25 Ekim 1963 günlü ve 353 sayılı Kanunun askerî mahkemelerinin direnme üzerine Askerî Yargıtay Daireler Kurulunca verilen kararlara uymalarını zorunlu kılan 227. maddesinin ikinci fıkrasına göre alınması gereken uyma kararını 22/1/1968 günlü duruşmada vermemiş ve bu kararı Anayasa Mahkemesindeki inceleme sonucuna bırakmıştır.

III- İtiraz konusu hüküm :

127 sayılı Kanunun iptali İstenen geçici 1. maddesi şöyledir:

"Yeni daireler kurulması:

Geçici Madde 1- Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle birinci maddede yazılı dört dâireden kurulması şarttır. Diğer iki daire bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde kurulur. Ancak dört dâirenin kurulması tamamlanıncaya kadar 10 uncu maddedeki daireler kurulu II. başkanın başkanlığında 9 üyeden teşekkül eder."

Esas Sayısı:1968/6
Karar Sayısı:1968/50

IV- İtiraz yoluna başvuran mahkemenin dayandığı Anayasa hükümleri. Mahkemenin gerekçesine dayanak yaptığı Anayasa hükümleri şöyledir :

Madde 2- Türkiye Cumhuriyeti insan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan millî demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devletidir.

Madde 8- Kanunlar Anayasa'ya aykırı olamaz.

Anayasa hükümleri yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır.

Madde 132- Hâkimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasa'ya, kanuna, hukuka ve vicdanî kanaatlarına göre hüküm verirler.

Hiç bir organ, makam merci veya kişi yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görülmekte olan bir dâva hakkında Yasama Meclislerinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz. Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez.

Madde 136- Mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir.

Madde 138- Askerî yargı, askerî mahkemeler ve disiplin mahkemeleri tarafından yürütülür. Bu mahkemeler, asker kişilerin askerî olan suçlarıyla, bunların asker kişiler aleyhine veya askerî mahallerde yahut askerlik hizmet ve görevleri ile ilgili olarak işledikleri suçlara ait dâvalara bakmakla görevlidirler.

Askerî mahkemeler, asker olmayan kişileri ancak özel kanunda belirtilen askerî suçlarından dolayı yargırlarlar.

Askerî mahkemelerin, savaş veya sıkı yönetim hallerinde hangi suçlar ve hangi kişiler bakımından yetkili olduğu kanunla gösterilir,

Askerî mahkemelerde üyelerin çoğunluğunun hâkimlik niteliğine sahip olması şarttır.

Askerî yargı organlarının kuruluşu, işleyişi askerî hâkimlerin özlük işleri, mahkemelerin bağımsızlığı, hâkimlik teminatı ve askerlik hizmetinin gereklerine göre özel kanunla düzenlenir.

Madde 141- .....

.....

.....

Askerî Yargıtay'ın kuruluşu, işleyişi, yargılama usulleri üyeler hakkındaki disiplin işleri, mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre, kanunla düzenlenir.

Geçici Madde 7- Bu Anayasa ile kabul edilmiş olan yeni organ, kurum ve kurulların kuruluş ve işleyişleriyle ilgili kanunlar, Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilk toplantısından başlayarak en geç altı ay içinde ve bu Anayasa ile konulması emredilen diğer kanunlar da en geç iki yıl içinde çıkarılır.

Esas Sayısı:1968/6
Karar Sayısı:1968/50

V- İlk inceleme :

Anayasa Mahkemesi içtüzüğünün 15. maddesi gereğince Mahkemenin, 29/1/1968 gününde Başkan İbrahim Senil, Başkan Vekili Lütfi Ömerbaş, Üye İhsan Keçecioglu, Selim Başol, Feyzullah Uslu, A. Şeref Hocaoglu, Fazlı Öztan, Hakkı Ketenoğlu, Fazıl Uluocak, Sait Koçak, Muhittin Taylan, İhsan Ecemış, Ahmet Akar, Halit ZARBUN ve Muhittin Gürün'den kurulu olarak yaptığı ilk inceleme toplantısında 4. Tümen Komutanlığı Askerî Mahkemesinin 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesinin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmağa yetkili olup olmadığı konusunda, işin esas ile birlikte görüşülmesine oyçoluğu ne karar verilmiştir. Üyelerden Hakkı Ketenoğlu yetki konusu çözümlenmedikçe işin esasına geçilmeyeceğini ileri sürerek bu karara muhalif kalmıştır.

VI- Esasın İncelenmesi:

İtiraza ilişkin raporlar, Mahkemenin 23/1/1968 günlü ve 1968/50010-6 sayılı yazısı ve ekleri; 127 sayılı Kanunun, Anayasa'ya aykırılığı iteri sürülen geçici 1. maddesi ve konuya ilişkin öteki hükümleri; Mahkemenin gerekçesine dayanarak yaptığı Anayasa maddeleri ve bunlarla ilgili gerekçeler ve Meclis görüşme tutanakları okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

1. Mahkemenin, iptali istenen hükmü uygulama durumunda bulunup bulunmadığı:

İlk inceleme sırasında yetki sorununun çözümlenmesi işin esasının incelenmesi evresine bırakılmış olduğundan önce bu konu görüşülmüştür.

4. Tümen Askerî Mahkemesi, Askerî Yargıtay Daireleri Kurulunun direnme üzerine verdiği karara uymakla yükümlüdür. (127 sayılı Kanun-madde 14 ve 353 sayılı Kanun -madde 227/2). Ancak daha önce, kariyle başlanacağı kurulun kanuna uygun bünyede olup olmadığını araştırmasını engelleyecek bir hüküm de yoktur. Nitekim, dosya Askerî Yargıtay Daireleri Kurulundan geldikten sonra, Mahkeme, duruşmayı açmış; askerî savcının ve sanığın bozma kararı üzerinde söylediklerini dinlemiş; sonra Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun 127 sayılı Kanunun 10. maddesi uyarınca değil, geçici 1. maddesi gereğince kurulup toplanmış olduğunu tespit etmiştir. Böylece söz konusu geçici 1. madde. Mahkemenin bakmakta olduğu dâvada, uygulanacak bir kanun hükmü niteliğini kazanmaktadır.

Anayasa'nın 151. maddesine göre bir dâvaya bakmakta olan mahkeme, o dâvada uygulanacak bir kanunun hükümlerini Anayasa'ya aykırı görürse, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar dâvayı geri bırakır. 4. Tümen Askerî Mahkemesinin davranışı da bu yönde olmuştur.

4. Tümen Komutanlığı Askerî Mahkemesinin, 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesini uygulamak durumunda bulunduğu ve bu nedenle de Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkili olduğuna Üyelerden Hakkı Ketenoğlu, Fazıl Uluocak, Avni Givda, Ahmet Akar ve Halit ZARBUN'un karşı oylarıyla ve oy çokluğu ile karar verilmiştir.

2- İptali istenen hükmün uygulama yeri bulunup bulunmadığı.

İkinci olarak, 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesinin halen uygulama yeri bulunup bulunmadığı tartışma konusu edilmiştir.

Bu hükme göre, kanunun yürürlüğe girmesiyle Askeri Yargıtay için öngörülen dört daireden ikisinin kurulması şarttır. Öteki iki daire kanunun yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak iki yıl içinde kurulur. Daireler Kurulu dört dairenin kurulması tamamlanıncaya kadar ikinci başkanın başkanlığında dokuz üyeden teşekkül eder. 127 sayılı Kanun, 12/12/ 1962 günlü ve 11280 sayılı

Esas Sayısı:1968/6
Karar Sayısı:1968/50

Resmî Gazete'de yayımlanmış ve 20. maddesi uyarınca o tarihte yürürlüğe girmiştir. Geçici 1. maddede yazılı iki yıllık süre 12/12/1964 de sona ermiş bulunmaktadır.

Üzerinde dikkatle durulursa görülüyor ki, Askeri Yargıtay'ın dört dairesinden geriye kalan ikisinin iki yıl içinde kurulmasını öngören hüküm, bunu bir yüküm bir zorunluk olarak ortaya koymaktan çok talimat verme ereğini taşımakta; bir başka deyimle kanun yapıcının öteki dairelerin iki yıl içinde kurulmasını uygun gördüğünü açıklamaktadır. Maddenin, Daireler Kurulunun 16 yerine 9 üye ile çalışabileceği dönemi açık ve kesin olarak iki yıl gibi katı ve değişmez bir süre ile sınırlamayıp, "dört dairenin kurulması tamamlanıncaya kadar" deyiminin açıkladığı üzere, geniş, yumuşak ve esnek bir çerçeve içine alan son hükmü de böyle bir görüşü destekler niteliktedir. İki yıllık süre bittiği halde bu sürenin yasama yoluyla uzatılmasına gidilmesinin gerekli görülmesi ve geçici 1. maddenin uygulanmasının sürdürülmesi ise, yukarıda belirtilen görüşün, yalnız Anayasa Mahkemesinin çoğunluğuna özgü olmadığını ayrıca gösterir.

Yukarıdan beri açıklananların vardığı sonuç şudur: Geçici 1. maddede sözü edilen iki yıl, maddenin yürürlükte ve uygulanmada kalacağı zamana da sirayet eden ve bu zamanı sınırlayan bir süre değildir. Kaldı ki, herhangi bir kanun maddesi, geçici de olsa, içinde aksine açık ve kesin bir hüküm bulunmadıkça, yasama veya İptal yoluyla yürürlükten kaldırılması halinde, yürürlüğünü, bir başka deyimle Devlet mevzuatı içindeki yerini, varlığını sürdürür. Böyle bir durumda bulunan kanun hükmünün ise Anayasa'ya aykırılık yönünden inceleme ve karar konusu edilebileceği ortadadır.

Bir kanun hükmünün yürürlükte oluşu, genellikle o hükmün her hangi bir zamanda uygulanma yeri bulması olanağını ve olasılığını ayakta tutar. "Yürürlükte olma" ve "uygulanma yeri bulunma" birbirini tamamlayan kavramlardır. Bununla birlikte yukarıda belirtilenler 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesinin uygulanma yeri bulunduğunu ortaya koymuş olduğundan bu konu üzerinde ayrıca uzun uzadıya durulması gerekli değildir.

Şu duruma göre 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesinin uygulanma yeri ve Anayasa'ya aykırılık bakımından incelenme yeteneği olduğuna üyelerden İhsan Keçecioğlu, Celâlettin Kuralmen, Fazıl Uluocak, Avni Givda, Mustafa Karaoğlu ve Muhittin Gürün'ün karşı oylarıyla ve oyçokluğu ile karar verilmiştir.

3. İptali istenen hükmün, Anayasa'ya aykırılık ve uygunluk bakımından tartışılması :

Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sı, (Madde 141/1), Askerî Yargıtay'ı "Askerî mahkemelerce verilen karar ve hükümlerin son inceleme mercii" olarak tanımlamış ve bu mercii, ayrıca kanunla gösterilen askerî işlere ait belli dâvalara ilk ve son derece mahkemesi olarak bakacağını belirtmiştir.

Anayasa'da bir de Askerî Yargıtay Üyelerinin ve Başsavcısının nitelikleri, atanma yolları ve Askerî Yargıtay Başkanının nasıl seçileceği açıklanmaktadır (Madde 141/2, 3.). Anayasa, Askerî Yargıtay'ın kuruluşunun, işleyişinin, yargılama usullerinin, üyeler hakkındaki disiplin işlerinin düzenlenmesini kanuna bırakmış ve düzenlemede mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarının gözönünde tutulmasını şart kılmıştır. (Madde 141/4).

Askerî Yargıtay'ın iki veya dört daireden kurulması; Askeri Yargıtay Daireler Kurulunun dokuz yahut on altı üyelik oluşu bir Anayasa sorunu değil, Anayasanın kanun koyucuya bıraktığı bir kuruluş konusudur. Kanun koyucu, Askeri Yargıtay'ın iş durumuna ve ihtiyacına göre, dairelerin sayısını; dairelerin sayısına göre de Daireler Kurulunun kaç kişi ile toplanması gerekeceğini düzenler. Böyle bir düzenlemenin mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esasları ile ilişkisi bulunmadığı ortadadır.

Esas Sayısı:1968/6
Karar Sayısı:1968/50

Olayda; kanun koyucu Askeri Yargıtay'ın dört daireden [127 sayılı kanun; madde 1); Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun da on altı üyeden kurulmasını (Madde 10) öngörmüştür. Bununla birlikte, her halde bir süre işlerin iki daire ile karşılanabileceği düşünülerek dairelerin dörde çıkarılması için iki yıllık bir dönem tanınmış; ve daireler tamamlanıncaya kadar Daireler Kurulunun dokuz üyelik olması hükme bağlanmıştır. Askerî Yargıtay Dairelerinin ve Daireler Kurulu Üyelerinin sayısı, Anayasa ile düzenlenmemiş bulunduğundan, iki daire ve dokuz üyeli Daireler Kurulu düzeni geçici değil de sürekli olarak kabul edilmiş bulunsaydı bile bunun Anayasa'ya aykırı olmayacağı, tartışmayı ve başkaca açıklamayı gerektirmeyecek bir açıklıkla ortadadır.

Askerî Yargıtay'ın dört dairesinin kuruluşunun geçici 1. maddede öngörüldüğü üzere, iki yıl içinde tamamlanamamasına ve tamamlanamadığı için de Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun dokuz üye ile iş görmesinin sürdürülmesine gelince; Bu tutumun, geçici 1. maddeye uymadığı ileri sürülebilir; ama sırf böyle bir tutumun, aslında Anayasa'ya aykırı olmadığı yukarıda açıklananlarla ortaya çıkan geçici 1. maddeyi Anayasa'ya aykırı ve bu nedenle de iptali gerekli bir duruma sokacağı hukukça savunulamaz. Öte yandan geçici 1. maddenin halen uygulanma yerinin bulunduğu yine yukarıda VI/2 sayılı bölümde gerekçesiyle belirtilmiş olmasının, aynı zamanda bu madde uyarınca toplanan ve iş gören Daireler Kurulunun yasa içi oluşuna bir delil gibi kabul edilmesi gerekir.

Şimdiye kadar yapılan açıklamalar Anayasa'nın konuya ilişkin- esas hükmü bakımından, yani 141. maddesi yönünden olmuştur. Mahkemenin gerekçesine dayanak yaptığı öteki Anayasa hükümlerinin konunun tartışılmasında yerleri bulunmadığı için bunlara kısaca değinilmekle yetinilecektir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti oluşu. (Anayasa: Madde 2), bir kuruluş kanununda o kuruluşun ilk zamanlar için dar tutulmasına, sonradan genişletilmesine engellik edemez. İptali istenen hükmün Anayasa'ya aykırı olmadığı yukarıda gerekçesiyle belirtildiğine göre, Anayasa'nın 8. maddesi hükmünü zedeleyen bir durumun bulunmadığı da ortadadır.

Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun yasa içi bir kuruluş olduğu daha Önce açıklanmıştır. Böyle olduğu için de mahkemelerin bağımsızlığına ilişkin 132. maddeye ve özellikle bu maddenin son fıkrasına aykırı bir tutumdan söz edilmez.

Anayasa'da, Askerî Yargıtay'ın görev ve yetkilerine; kuruluşunun, işleyişinin ve yargılama usullerinin nasıl düzenleneceğine ilişkin özel hükümler bulunduğundan (Madde 141) 136. ve 138. maddelerin konu ile hiç bir ilgisi yoktur.

Askerî Yargıtay'ın Kuruluşu hakkındaki Kanun, Anayasa'nın geçici 7. maddesinde öngörülen süre içinde çıkarılmıştır. Sözü edilen 7. maddede bu kanunun ilk zamanlar için Askerî Yargıtay Kuruluşunu daha dar tutmasını engelleyecek herhangi bir hüküm yoktur.

Özetlenecek olursa: 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesi Anayasa'ya aykırı değildir. İtirazın reddedilmesi gerekir.

VII- Sonuç :

Askeri Yargıtay'ın Kuruluşu Hakkındaki 4/12/1962 günlü ve 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve 4. Tümen Komutanlığı Askerî Mahkemesinin itirazının reddine oybirliği ile

5/11/1968 gününde karar verildi.

Başkanvekili
Lütfi Ömerbaş

Üye
İhsan Keçecioglu

Üye
Salim Başol

Üye
A. Şeref Hocaoglu

Üye
Fazıl Öztan

Üye
Celalettin Kuralmen

Üye
Hakkı Ketenoğlu

Üye
Fazıl Uluocak

Üye
Sait Koçak

Üye
Avni Givda

Üye
Recai Seçkin

Üye
Ahmet Akar

Üye
Halit ZARBUN

Üye
Mustafa Karaoglu

Üye
Muhittin GÜRÜN

KARŞI OY YAZISI

1- Bir Mahkemenin bir kanun hükmünü, Anayasa'ya aykırılık iddiasıyla, Anayasa Mahkemesine getirebilmesi için bir dâvaya bakmakta olması ve o hükmün dâvada uygulanma yeri bulunması şarttır. (Anayasa: Madde 151)

Olayda; Askerî Mahkemenin direnme kararını Askerî Yargıtay Daireleri Kurulu bozmuş ve dosyayı geri göndermiştir. Burada Mahkemeye düşen ilk ödev: 127 sayılı Kanunun 14. ve 353 sayılı Kanunun 227. maddelerinin buyurucu hükümleri gereğince bozma kararına uymaktır. Söz konusu bu iki hüküm üzerinde bir Anayasa'ya aykırılık iddiası ve Anayasa Mahkemesine başvurma girişimi bulunmadığından Mahkeme için kaçınılmaz tek yol budur. Oysa Mahkeme kanunî ödevini yerine getirmeksizin 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesi aleyhine Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

Bilindiği üzere geçici 1. madde Askerî Yargıtay Dairelerinin ve Daireler Kurulu üyelerinin sayısını geçici olarak düzenleyen bir kuruluş hükmüdür. Dâvada bu maddeyi uygulayabilecek olan Askerî Mahkeme değil Askerî yargıtaydır. Askerî Mahkemenin bağlı olduğu son derece mahkemesi üzerinde bir denetim ve nezaret hakkı ve yetkisi bulunduğu düşünülemez. Askerî Mahkeme, baktığı dâva dolayısıyla Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun ne bünyede olduğunu ve ne biçimde toplandığını yahut nasıl çalışması gerektiğini araştırabilecek, Askerî Yargıtay'ın kuruluş hükümlerine el koyabilecek durumda değildir; sadece Kurulun bozma kararına uymakla yükümlüdür.

Esas Sayısı:1968/6
Karar Sayısı:1968/50

Demek ki 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesi'nin Askerî Mahkemenin elindeki dâva dolayısıyla uygulanacağı hükümler arasında yeri yoktur, böyle olduğu için de mahkeme bu hükmü "Anayasa'ya uygunluk denetimi "ne getiremez.

2- Geçici 1. madde, uygulanma süresi iki yıl ile sınırlanmış bir hükümdür. Bu durum madde metninden açıkça anlaşılmalıdır. "Diğer iki daire bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde kurulur, "yolundaki anlatım hem süre yönünden hem de hükmün buyurucu niteliğinde kuşkuya yer bırakmayacak bir açıklıktadır. Bundan sonra gelen hüküm ise dört dairenin kurulması tamamlanincaya kadar 10. maddedeki Daireler Kurulunun II. başkanın başkanlığında 9 üyeden kurulmasına cevaz vermiştir. Dört dairenin kurulmasının iki yıl içinde tamamlanması kanun buyruğunun gereği olduğuna göre Daireler Kurulunun 9 üye ile çalışabileceği dönemin de iki yıl ile sınırlandığı ortadadır.

Kimi zaman geçici maddelerle verilmiş sürelerin ilgili kanun hükmünün yerine getirilmesine yetmeyeceği sonradan görülür ve bir ek kanunla sürenin uzatılmasına gidilir. Ülkenin yasama hayatında bunun örneklerine rastlanmaktadır. 127 sayılı Kanunun geçici 1. maddesindeki sürenin uzatılması için kanun çıkarılmadığından bu süre 12/12/1964 gününde dolmuş ve artık maddenin uygulanma yeri kalmamıştır. Uygulanma yeri bulunmayan bir hüküm ile yürürlükten kaldırılmış bir hüküm arasında Anayasa'ya uygunluk denetimi bakımından fark olamayacağı ise tartışmayı gerektirmeyecek kadar açıktır. Böyle bir hükmün Anayasa'ya aykırılık yönünden incelenebilmesi düşünülemez.

3- İtirazın yukardaki nedenlerle reddi gerekirken esastan incelenmesine gidilmesinde isabet yoktur. 5/11/1968 günlü ve 1968/6-50 sayılı karara bu yönlerden karşıyım.

Üye

Avni Givda

Yukarıdaki karşı oy yazısının 1 sayılı bendine katılıyorum.

Üye

Ahmet Akar

Sayın Avni Givda'nın yukarıdaki karşı oy yazısının (2) sayılı bendinde açıklanan görüşüne katılıyorum.

Üye

Sayın Avni Givda'nın karşı oy yazısının (2) nci bendine katılıyorum.

Üye
Celâlettin Kuralmen

Üye
Muhittin Gürün

Sayın Avni Givda'nın yukarıdaki karşı oy yazısının (2) sayılı bendinde açıklanan görüşüne katılıyorum.

Üye
Mustafa
Karaoğlu

Sayın Avni Givda'nın yukarıdaki oy yazısının (2) sayılı bendinde açıklanan görüşüne katılıyorum.

Üye
Halit Zarbun